

متن پرسش

به نام خدا با سلام خدمت استاد عزیز: استاد من بنا به راهنمایی اشتباه یا هر چیز دیگه ای سال ها در
یه رشته که نمیگم علاقه ولی استعداد به معنای واقعی اونو نداشتم تحصیل کردم از همون اوایل
تحصیل خودم تا حدی متوجه این بودم ولی متاسفانه از ترس این که ترک کردن این رشته بعدا باعث
پشیمانی و درگیری ذهنی من نشه اونو ادامه دادم. همزمان استعداد بسیار عجیبی در درک مباحث
ریاضی و فلسفه و به خصوص مباحث شما از همان اوایل تحصیل داشتم اصلا شده بود یک جاهایی از
شما یک اشاره و من گاهی تا حد حضور می رفتم که اوج مطلب حس حضور در درک برهان صدیقین
و یک آیه از قرآن بود. یک لطف عجیبی بود از جانب خدا به من. همه ی این ها من را سردرگم کرده
بود و شاید گاهی مطمئن ولی برای یک جوان ۲۲ ساله انتخاب سختی بود و متاسفانه من بدترین راه
رو انتخاب کردم و همون راهو ادامه دادم. امروز بسیار پشیمان و دوباره این پشیمان به شدت تمام
ذهن من رو درگیر کرده که چرا. چرا به این ندای دل خودم که متناسب تاریخ زمانه ی خودم بود جواب
ندادم؟! استاد الآن باید چیکار کنم؟ افسوس تمام وجودمو گرفته. با این فرصت جوانی از دست رفته
چه کنم؟ از همین جا از تمام جوان هایی که استعداد بالایی دارند و شک دارند که تو راه طلبگی قدم
بگذارند یا دکتری و مهندسی خواهش می کنم خوب فکر کنند و مطمئن باشند اگه با خدا معامله کردند
هیچ وقت پشیمون نمی شوند ولی اگه چیزهای دیگه رو در نظر گرفتند حتی بهترین رشته و درآمد ها
اون ها رو راضی نخواهد کرد فقط خدا رو در نظر بگیرند.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: با همه‌ی این توصیف‌ها بالاخره خداوند سایه‌ی رحمتش را از سر ما بر
نمی‌دارد و باید بدانیم که: «در بلا هم می‌چشم الطاف او / مات اویم، مات اویم، مات او». موفق باشید